

Adrian Onciu: DE CE TREMURĂ BIDEN

🕒 Acum 1 oră 👁 77 Vizualizari 📖 4 Timp de citire

Unii internauți care simpatizează blocul BRICS+ și condamnă acțiunile Israelului în Orientul Mijlociu au fost înclinați să considere că atacul Iranului ar fi o mare victorie. O palmă dată Tel Aviv-ului și un serios avertisment.

Încă o dată: să nu-i confundăm pe simplii cetățeni cu liderii aflați la butoane. Indiferent de ce cred unii despre acțiunile Israelului în Fâșia Gaza (catalogate adesea drept "genocid"), raportul de forțe din zonă depinde în mare măsură de cei care dețin cu adevărat puterea. De politicieni, nu de băieții care se entuziasmează prematur pe rețelele sociale, la fiecare încordare de mușchi a Axei Rezistenței.

Să privim lucrurile așa cum sunt. Principiul "business first" se aplică și pe timp de război (sau mai ales atunci). Israelul are nu doar sprijinul necondiționat al NATO, ci și al multor țări arabe. Există informații credibile că Arabia Saudită și Emiratele Arabe Unite, două dintre cele mai bogate și influente state din zonă, cu armate foarte bine echipate via Pentagon, au colaborat fructuos cu SUA și Israel în vederea doborârii dronelor lansate de Iran. În ciuda a ceea ce simt numeroși iordanieni, regele Abdullah a permis avioanelor NATO să folosească spațiul aerian al Iordaniei în același scop – de a veni în sprijinul Israelului.

Turcia, prin președintele Erdogan, care altădată tuna și fulgera ("Israel este un stat terorist"), și-a înghițit limba în ultimele zile. La fel și bătaiosul prinț saudit Mohammad bin Salman, aka MBS, foarte bun prieten cu Putin

(atunci când stabilesc împreună cotația petrolului), dar deopotrivă și cu Biden (atunci când negociază investițiile SUA în zonă, achizițiile de avioane F-35 și rachete Patriot).

<   >

BRICS+, Rusia și China, deși în ultimii ani au avut exerciții navale comune cu armata iraniană, s-au mărginit să-și declare "profunda îngrijorare" față de situația din Orientul Mijlociu. Nimic mai mult.

BRICS+ rămâne exclusiv o alianță politico-economică, ale cărei principii fac trimitere la un comerț fără bariere, fără taxe vamale, preferabil fără folosirea dolarului american ca monedă de schimb. Vor trece mulți ani de-acum încolo până când vom vedea o eventuală alianță militară de tip NATO. Mai degrabă va fi vorba despre acorduri de securitate bilaterale, după ce Kremlinul va reuși să pună punct războiului din Ucraina.

Moscova e evitat să condamne atacul iranian cu drone și rachete, așa cum ar fi vrut Israelul (ar fi fost culmea s-o fi făcut!), dar în același timp a evitat și să le dea speranțe iranienilor cu privire la un posibil sprijin militar. Prioritatea numărul 1 rămâne, totuși, Ucraina. Să nu-i uităm, în context, pe cei 1,3 milioane de evrei din Israel vorbitori de limba rusă.

În ciuda retoricii Kremlinului la adresa Tel Aviv-ului (drept răspuns la implicarea în conflictul din Ucraina) va fi extrem de dificil ca Moscova să acționeze vreodată, fățiș, împotriva intereselor vitale ale Israelului. O va face probabil doar în ultimă instanță, dacă rușii vor fi cu spatele la zid.

La rândul ei, China a fost și mai sfioasă în a-și arăta susținerea față de partenerul iranian din BRICS+. Lin Jian, purtătorul de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe, s-a mărginit să declare că statul chinez "face apel la toate părțile să rămână calme și să dea dovadă de reținere pentru a evita o nouă escaladare a tensiunilor".

Peste toate cele de mai sus, guvernul Netanyahu are acum în propriile mâini soarta alegerilor prezidențiale din Statele Unite. Dacă situația se va agrava, printr-o escaladare deloc greu de obținut, prețul petrolului va atinge cote nebănuite. Iar șansele lui Joe Biden de a fi reales vor fi compromise iremediabil.

Premierul Netanyahu ar putea să joace, foarte abil, cartea câștigătoare pentru fostul său amic Donald Trump.

Autor: [Adrian Onciu](#)

Despre autor

editor

IQ100

Aprilie 17, 2024 at 11:12 am

Sa fim sobri. Trump e deja in avanraj semnificativ .

